

C. F. Hill: *Den brændte skov og Flydende kiste*, Kat. nr. 140.

Gunnar Ekelöf

Fossil indskrift

Til minde om Carl Fredrik Hill

Jeg var hviskenens fyrste i skoven som vajede
dybt under bølgenes mælk og
den tørstige vind.
I skoven hvor hemmelighedsurten løfted sin store
pollenkrans blandt rødderne som kravlede ned
til vandhenterskernes støv og
øglernes brønde.
Jeg var hviskenens fyrste i vandteltet hvor alle
blinde røster tjente mit navn.
I vandlottets blå grotter hvor skumringen
falder i dråber fra stenpatterne.
I skumringens afgrund hvor fangne søjle-
ansigter stirrer ud fra kolonnaderne.
Hvor forladtheden hviler i min lukkede hånd
Stum og blodig smyger den oprørske hvisken sig
frem fra skoven af årer.
Løven bryder horisontens segl og oprejser
blodet som kamptegn for øjne og røster.
Den ørkenrøde løve brøler i hvert et havsejl
som vinden breder ud for de flyvende
snekkers perlemorsvinger.

Selv slynger jeg mit hoved mod alle fjendt-
lige struber.
Mit sværdfæste gløder af blod og alle skjulte
søjleansigter råber hærskrig på hærskrig.
Vasallerne sender en budbringerhvisken med
vestenvinden at hærfuglen venter i morgen-
rødens øjenbryn hvor moderaltet bløder af
guld.
Selv stiger jeg fra sky til sky og sejrstormen
blæser op i daggryets pæleværk.
I det løvegules overfladespænding slider vinden
som gule hår og stråler som driver de
troløse røster foran sig mod undergangens
land.
Himlen bløder i blodrød krampe og solægget
falder i flammernes vold.
Selv tramper jeg det under min fod blandt
slimede skyer og himlen blir bleg som glas.
Og forladtheden hviler atter i min åbne hånd som
jeg lukker:
Stum og blodig smyger den besejrede hvisken
sig ind i skoven af årer med østenvinden
som blæser til retræte gennem øgletemplet
og hovedaltrets søjlehal.
Endnu er jeg hviskenens fyrste i søjleteltet hvor
alle blinde røster tjener mit blik.
I søjlepaladset hvor skumringen falder i
dråber fra stenpatterne.
Endnu er jeg hyrdekonge over skyernes hofter og
krukkernes form, over vindens støtter og
snekkernes elfenbensliv.
Endnu hersker jeg tungt over afgrundens dolk. □

*Fra Dedikation, 1934.
På dansk ved Uffe Harder.*

C. F. Hill: *Nummereret suite II: 106*. Kat. nr. 142.